

אלעס וואס דו האסט זאלסטו זיך פריען, ווילע עס איז גוט פאר דיר, דוויל אשר נטן לך ה' אלקיך, דעם חילק האט דיר דער אויבערשטער געגעבן מוז זיין גוט פאר דיר. וויל קדרשו זהה הפוי ושמחת בכל הטוב, שיחיה לך שמחה ומדת ההסתפקות כאלו היה לך כל הטוב בשלימות העולם, התהטע אשר נתן לך ה' אלקיך, באה לך מהקדושה מה' ומשפע העליונה, כן בעניינו, תעמך, כי הוא אשר נטן לך ה' אלקיך, אין להדר אחורי כלל עכל'ל.

בדער עיקר ברכה פארן מענטש איז זיין דבוק איז אויבערשטטען ציוו ה' אתקד את הברכה באסטמיה: (כ"ח ח') לכוארה איז שוער פארוואס שטייט אתקד און נישט יצו ה' את הברכה? נאר די גראעסטע ברכה פאר א מענטש איז, וווען דער מענטש איז נאנט צום אויבערשטער און זיי זונגען באחדות, וויליל דאס מײינט איז ער איז דבוק – דביבוקות – בה. און דער מענטש דאָרף וויסן איז די גשמיינדיגע ברכות איז נאר א טפל שבטפלים צו די ברכה פון דביבוקות בה'. יעטז מיר וויסן דעם כלל איז דער וווארט את מײינט א טפל, און יצו איז א לשון פון צוותא – באהעפַּטן צוֹזָמְעַן-, דאס קען זיין די רמז: יצו ה' אהַתָּה, וואס דאס מײינט איז דער אויבערשטער זאל זיין באהעפַּטן מיט דיך, וואס דאס איז די גראעסטע און עיקר ברכה, אבער "את" הברכה באסטמיה, די ברכה פאר דיזין תבואה זאל זיין נאר א טפל צו דיך. (שפתי צדיק פילץ)

פרק יב] א ווינקל אין הילכה – בשר בחלב:

א-ליכט פון חמאה - פוטער - ליגן אויף א פליישיגע טיש
שטייט (יורה דעה סימן פ"ח ס"א) אפילו בשר חיה וועוף אסור להעלתו על
שלוחן שאוכל עליו גבינה שלא יבא לאכלאם יהד. אויף א טיש וואס מען
עסט טאר מען נישט לאזן בשר וחלב וויל מען אייז חושש אוז מען
רוועט עסן בשר וחלב צוזאמען. דאס אייז בשר אונז חלב וואס אייז א
עסנווארג אבער למשל ליגן אליכט וואס אייז געמאכט פון חמאה אויף
א פליישיגע טיש אדער אליכט פון פליישיגע פעטט אויף א מילכידיג
טיש, צו אייז מען חושש אוז עס ווועט אראפטראפַן, מיליא זאל זיין
אסօר אדער מיר זענען נישט חושש נאר בי עסן אלײַן? דער פתהי
תשובה (ס"ק א) ברעננט דער באָר דִּיטְבָּן-אנדעַע- פון מהרי"ט בשם
דער אודר זרווע-ראשון- אוז עס אייז אסօר צו ליגן אליכט פון חמאה
אויף א טיש וואס מען עסט פליישיג, וויל עס אייז שטאָרָק מגלאָך אוז
די ליכט ווועט אראפַאַלְן אדער די פוטער ווועט טראפַן אויף די פלייש,
אבער מען קען אויך זאגן או די גאנצע איסור צו ליגן בשר וחלב אויף
א טיש אייז נאר א תקנה מדרבנן מיליא קען זיין או נאר בשר וחלב
emmash אייז אסօר, אבער אליכט פון חמאה אדער פון פטעטַס, האבן די
ברזונג ווישטן געמאכט א-תקונה אונז עס אייז מוחר או ליגן אויף טיש.

דער הייליגער דרכִי תשובה מונקאטש (ס"י פה סק"ב) איז מארך, און ברעננט פון ספר פרי תואר און פון חד"א אין ספר שיורי ברכה און ספר מזמור לדוד וואס זיין אלע האלטן איז מען צאל אכטונג געבען און נישט ליגען אַ ליכט פון חמאה אַדער פטעט. נאכדעט ברעננט דער דרכִי תשובה פון שו"ת מהר"ם מרוטנבורג (חו"ד סי' יב) וואס וויל דאס צאו גלייכן צו או דין אין לשין עייסָה בעַלְבָּ, (ס"י צח) איז מען טאר נישט קאנעט אַ טיגג און מאכן אַ קיכל מיט מליאך, וויל מיר זענען הוושש אַז מען ווועט דאס עסן מיט פֿלִישׁ. מAMILא ביי די ליכט איז דאי זעלבע

פָּרוֹאָזֶם פְּרִשְׁתַּ בְּכוּרִים דָּאָרָף מֵנֶן זָאנֶן בְּלִשְׂוֹן הַקּוֹדֶשׁ?
 וְעַגְנִית וְאָמְרָתַּ לְפִנֵּי הַ אַלְקִיךְ אֲרֵמִי אַבְּדָ אַבְּיִ (כָּוּה שְׁטִיטִית אֵין גָּמָ) (סוטה
 דָּרְף לְגַעַגְעָא) דָּא שְׁטִיטִית וְעַגְנִית וְאָמְרָתַּ, אָוָן וּוּוִיטָעָר שְׁטִיטִית (דברים כז יד)
 וְעַנְנוּ חָלִילִים וְאָמְרוּ אַלְכְּבָלִ-אִישׁ יִשְׂרָאֵל: אָזְוִי וּוּיְדָרְטָן וְעַנְנוּ אַיְזָן בְּלִשְׂוֹן
 הַקּוֹדֶשׁ, אָזְוִי אוּיךְ וְעַגְנִית – דִּי פְּרִשָּׁה פָּוּן בְּכוּרִים – דָּאָרָף מֵעַן זָאנֶן בְּלִשְׂוֹן
 הַקּוֹדֶשׁ, צָו פָּאָרְשְׁטִינַן דִּי הַמְּשֻׁךְ הַפְּסוּקִים, וּוַיְיַלְלַ פָּוּן אֲרֵמִי אַבְּדָ אַבְּיִ אֵין
 דִּי רַאַי, וּוַיְיַלְלַ יַעֲקֹב וּוָאָס אֵין אַבְּיִ, אַונְזָעָר טָאָטָע, אַבְּדָ, הָאָט
 פָּאָרְלִוְרִין, אֲרֵמִי, דִּי לְשׂוֹן אֲרֵמִי, אָוָן מֵעַן זָעַט (בראשית לא מו) וּוּקְרָאֵלָלָו
 לְבָזָן, לְבָזָן הָאָט גַּעֲרוֹפָן דָּעַם פְּלָאָז, יִנְרַ שְׁחָרוֹתָא, בְּלִשְׂוֹן אֲרֵמִי, וּוַיְעַלְבַּ קְרָאָלָו
 גְּלִיעָד, בְּלִיחָעָד, אָוָן בְּזָכוֹת שְׁלָא שְׁיַנוּ אָתְ לְשׂוֹמוֹן, וּוַיְזָאנָנוּ הַ מִמְּצָרִים הָאָט
 דָּעַר אַוְיְבָעָרְשָׁטָע אָוָנוּ אַרְוִיסְגָּעָנוּמָעַן פָּוּן מִצְרִים, דָּעַרְבִּעָר וְעַגְנִית
 וְאָמְרָתַּ בְּלִשְׂוֹן הַקּוֹדֶשׁ. (רַקְעַי פְּחִים – רַי' יְצָחָק מְשׁוֹלָם הַוּלְלָעָדוּר מִצְאָן)

סתורה פון די פוק צו די הגהה של פסח
ארמי אבד אבי (כו ה) לכאהורה אין דא א סטירה: דא שטיטיט אַרְמִי אָבֶד
אָבִי אָז לְבָנָן הארמי האט נאר געוואלאט הרגענען אָבִי – יעקב –, און אין
הגודה זאגן מיר זילבן בישק לעקוּר את הכל' מײַנט אלעמען הרגענען?
נאָר דאס צו פֿאָרְעָןְפּֿעָרְן, קעַן מעַן זאגן אָז עַס אֵין אַיִּינָס, ווֹילַ אֵין
אנְפָאָגָן ווֹעַן לְבָנָן אִיז זַיְן נָאָךְ גַּעֲלָאָפָּן, האט ער זַיְן גַּעֲוָאָלָט צְרוּינְגָּעָן
זַיְן זַאְלָן קוּמוּן צוֹרִיךְ צוּ אַים אָוָן האט גַּעֲמִינְט אָז ער ווֹעַט זַיְן צְוּוִינְגָּן
חַלְילָה אַוּוּקָגִיאַן פּוֹן זַיְעָר גַּלוּבָן, אַבָּעָר ער האט פַּאֲרַשְׁתָּאָנָעָן אָז
יעַקְבָּר ווֹעַט זַיְקָ מּוֹסְרָ נְפָשָׁ וְזַיְן עַל קִידּוֹשׁ הַשֵּׁם אָוָן דֻּעָרָנָאָךְ וְלְבָנָן בְּקַשְׁ
אַים אָלָעָ נָאָכְתָּאָן, ווֹעַט לְבָנָן גַּאֲרַנִּישָׁט פַּאֲרַדְדִּינָעָן, דָּאָס מִינְיָנָט זַיְן
לְעַקוּר, אוַיסְצּוּרְיִיסְן דִּי אַמְנוֹנָה פּוֹן יעַקְבָּר וְמַשְׁפָּחוֹת, דַּעֲרַיבָּעָר האט ער
געַטְרָאָכְטָא אָז ער ווֹעַט הרגענען נאר יעַקְבָּר, דָּאָס מִינְיָנָט אָבֶד, נָאָר אָבִי,
יעַקְבָּר, אָן אָזְוִי ווֹעַט אַים זַיְן גַּרְינְגָּעָר אַיבָּעָר צְרוּעָדָן דִּי זַיְבָּעָר אָוָן
קִינְדָּעָר. אַבָּעָר דַּעְרָ אַוְיְבָּרְשָׁטָעָר האט אַים נִישְׁתָּגַעַלְאָזָט טָאָן עַפְסָעָט
אוֹ יַעֲקָבָ פּוֹן שְׁלַעַכְתָּם בֵּין גּוֹטָסָם. (כְּלִי חַמְדָה ר' שְׁמָאוֹל לְבִיאָדו וְיִגְאַיָּה שְׁנוֹי')

תורה שבעל פה בראונינג שמחה
ושמחה בכל הטוב (כו יא) צו פארשטיין פארוואס שטייט בכל הטוב
נאר עס שטייט אין טוב אלא תורה און תורה האט צוויי חלקיים תורה
שבכתבן און תורה שבבעל פה, [און תורה שבבעל פה איך מפרש די תורה
שבכתבן מליא איך נישטא קיין ספיקות און די גמ' זאגט או ווען עס איך
דא ספיקות איך נישטא קיין שמחה, המו"ל], מליא כל איך דאך ארבוי,
דא איז פשת: ושמחה, ווען קענטטו זיין בשמחה? ווען דו לערנטט
בכל הטוב, ביידע תורות, תורה שבכתבן און תורה שבע"פ, אבער מיט
הוועד ישערת אונזער זיין דע גראונט אונזער זיין דע גראונט

פרוי זוד ווילך אלעט איז פון אויבערשטען
ושםחתה בכל הטעוב אשר נטען לך דה אללקה: (כו יא) צו פארשטיין וואס איז
די שייכות פון ווישמאתה בכל הטעוב צו ביכוראים נאר א מענטש וואס עצ
או בי יענען איז געוואקסן מער פרוכט וועט ער אים מקנא זיין,
לערנטן אונז דער תורה או בי אלע עניניס סי איזן רוחניות – או מען עצ
או דיין חבר האט מער פארשטיינד פון דיר – אדרער איז פרנסה, דארף מען
די ערסטע זאך וויסן, אייזהו עשיר השומח בחלקו (אבות פ"ד מ"א) אוון
טאקו פון ביכוראים דארף מען זיך לערנען או ווישמאתה בכל הטעוב,

מוסיף זיין גזירות וואס עס שטיטט נישט אין ש"ס און פוסקים. אויך אין (ס'ק יב) רעדט ער וועגן דעם, מAMILא איז א צ"ע לדינה. אבל היגאנטיגע צייטן איז דאס סיי ווי נישט נוגע וויל די ליכט מאכט מען היינט נישט פון חמאה אדרער פון פערטנס. און דאס איז נאר צו מעורר זיין אויב איינגערד ווועט יא נובזן איז לא ליכט. (שם זובלון תשע"ח)

חשש ע"כ. פירט אויס דער דרכיו תשובה או ביי א טיגג וואס אייז גע肯געט מיט צְלָבֶן, דערקענט מען נישט או די טיגג אייז מליכיגס דעריבער אויז דא די חשש או מען ווועט דאס עסן מיט פלייש אבער אויב מען דערקענט או די קיכל אויז מליכיגס מעג מען דאס קנעטען אוון, דעריבער ביי די ליכט פון חמאה אדער פון פטעס זעט מען קלאר וואס אויז, מAMILא אויז דער חשש גאר וווײט אוון מען דראף נישט

מדור העובדות

ל' מאיל מפליכישלאן זצוק"ל של"ב ת אסומגאלט פאל זיון חסיד אוון באפל"ט אים פונ ד' אלכ"י

אף און פרענט פאר זיין פטור ענטפערט דער חסיד או ער איז נישט קיין
בירגער און האט דא זיין פאמפארט! אבער ווען דער פאליצי וויל דאס זען
ענטפערט דער חסיד או געווצללאך האט ער א רעכט דאס וויזן נאר פארן
חויפט שופט.

דר עיר פאלצ'יזי האט געוואסט איז ער איז גערעכט האט ער איז אריינגענוועמען
בי אים אין וואן און געוואנט, גוט! מיר דארפֿן פֿאַרְן ווּוִית צום געריכט הויז
און זיז לאוֹן זיך אַרְזִים אַיז ווּג אָן דער חסֿיד אַיז זיעַר רֹהֶג, סֿופֿ סֿופֿ זעַנְעַן
זוי אַנְקַעַקְומַען נאָך דֵי לאָנְגַע נְסִימָה אָן מעַן הַיִשְׂטַחַדְמַן יונְגַרְמַאַן ווּאַרטַּן, ער
ווּאַרטַּן אַשְׁיַׁינְעַ פֿאַר שְׁעה בְּזַי מַעַן רֹופֿ אַים ער זאל זיך צו שְׁטַעלְן פֿאַרְן
שְׁוֹפְטַּן ווּאַם עֲפַעַטְמַן אוּפֿ דַעַם קָנוּנְעַרְטַּן אַן קוּקְטַּ אַרְיַין אַיסְפַּאַרטַּן אָן
קוּקְטַּ אָן קוּקְטַּ בְּזַי ער רֹופֿ זיך אָן ער מוֹ אַרְיַינְגַּן אַיז זיין צִימַעַר לִינְגַּן
זיטַע גַּעַדְמַעַן.

בדא האט זיך דער יונגעראמאן דערשראָקָן: ווער וויסט וואָס דער שופט האט דא געגען? אווי! מען נייט אים שון נעמַן אין די אַרמיי, אַדער אָפָּשָׂר ערנערס גאנַר אַינְיָעֶן פֿאָר פֿעלְשָׁן אַפְּסָפָּארָט. אַכְּבָּע אַין אַמִּינָּת האט דער אוועַק געַשְׁטוֹפְּט די מַחְשָׁבָות אַין זיך געַנוּמָעַן מַהְפֵּלְזָיָן אַון שְׁטָאָרָקָן זִיְּן אַמְנוֹנָה אַין צְדִיק אַון ער ווּרטְרוּהָיג. דער שופט אַין גַּעֲבְּלִיבָן אַין צִימָעָר כְּמַעַט אַ שְׁעהַ וּעַן דער שופט הייסט דעם יונגעראמאן ואָל אַרְיָנְקָומָעַן בַּי אַין צִימָעָר!

בדער יונגעראמן גיט ארין און דער שופט רופט זיך אן אויך ווים אויך
אאי א פאלשע פאספארט אבער אויב דו וועסט מיר זאן ווער עס האט דאמ
געשרבן וועל איך דיר פריי לאזון און געבן א פטור פון די ארמי, האט דער
יונגעראמן דערצ'ילט או זיין ראבןער פון פרימישלאן האט דאם געשרבין!
האט דער שופט גענטט איך זיע איז דין ראבןער איז א-טליך מאן. ווען
איך האב אנגעאנגען לײַגען די פאספארט פריערט אופן עסטורייכישן שפראך
אייז דאס געווען שיין און גלייך נאכדרעם האט זיך די שפראך געמיישט אויף
דייטש און אייז געווען זיער שיין געשריבען, און יעדער מאל וואס איך האב
גענדיגט לעננע יענע שפראך האט זיך דער פאספארט זיך געליגנט איין א

דאמס קען נאר א הייליגע מענטש טאן ממילאיך וויל זאלסט מיר איבערלאזן
דרעם פאספראט פאר מיר און וועל דיר שביבין א פטור פאר די ארמיי. און דער
שופט האט אווי געטמאן און דער יונגעראמען האט שווין בעהאט א פטור און דער
שופט האט געהיחסן די פאלצ'יז אהיים נעמון דעם חסיד, און האט יעצעט
געהיחסן ברענשו פֿרְוּבָּה פֿאַר דִּי שְׁמוּר וְׁנִיאָ.

אין יair תרי"ח תר"ט האט אונגעארן געהאלטן מלחהמה מיט עסטריך און א גרויסער חלק פון גאליציא האט באלאנט צו עסטריך און זי האבן געדארפט סאלדאטן כדי אפשטעלן די וווערטשאנדן פון אונגעארן האט מען געשיקט רופע אלע עסטריךיש בעיגנער און אויך פון גאליציא זיך שטעלן אין די ארמי, עס אייז געווען צרות זיך ארויסדרריינן און אויב מען האט געטראפֿן איד וואס האט נישט געהאט א פטור האט מען אים גלייך אריינגענומען צו די ארמי און פון קשותות און אידישקיט איז געווען כמעט אומגעלאך דאס אנטזואהלאטן, ממילא האבן די חסידייש אידן אוועקגעאנגען פון שטוב און האבן זיך באהאלטן אבער דאס האט גורם געווען א גורם ארעמקייט אין די שטיבער ווילל די מענער האבן נישט גבערענטט פרנסטה.

בי' מאייר מפֿרִימַישָׁלָן איז געועען אַמְקָם פְּלִיטה וואו זיינע חסידים האבן
זיך אַפְּגָנָהָאלָטָן אוון ר' מאירל האט געארבעט אוון מותחנן געועען פָּאָרֶן
אויבערשטן צו באַקְומָעָן פָּטוֹר פָּאָר זיינע חסידים אוון וווען ער האט געשפְּרָט
או ער האט געפּוּיעָלָט בִּים אויבערשטן, האט ער יונגע געשיקט זיך שטעלן צו
די ארמיין אוון זיינ האבן באַקְומָעָן פָּטוֹר אוון אַזְוִי האבן זיך געקענט אַהֲיִמְגַּיִן
אוון ברעגען פרנסה. אַבְּער אַיִּין יונגערמאָן אַיִּין עַפְּעָם נִישְׁתַּחַת גַּעַנְגָּעָן אַזְוִי ברינְג
אוון אַיִּין גַּעַבְּלִיבָן אַפְּן שְׁבֻוּוֹת בֵּין פּוֹרִים אַיִּין הַוִּיפָּה, עַם אַיִּין גַּעַוְאָרָן נָאנְטָן צו
פָּסָח אוון די אַרְעַמְקִיטָּה בי' ר' מאירל אַיִּין גַּעַוְעָן גַּרְוִיס אוון ר' מאירל זאנְט
דָּעַם וַיְגַעַרְמָאָן או ער ווֹיסְטָם נִישְׁתַּחַת צו ער ווֹעַט קַעַנְגָּן זיינ' בי' אַזְוִיפָּה!
דָּעַר יונגערמאָן גַּעַמְטָן זיך ווֹינְגָּעָן או ער האט נִישְׁתַּחַת וואו צו גַּיְינְג אַזְוִי ער האט
מוֹרָא אַרוֹנִיסִינְיָן אַזְנָם ווַיְיַלְדָּה פָּאַלְצִי ווּעָלָן אַיִּם פַּרְעָן פָּאָר זיך פָּטוֹר אוון
מען ווֹעַט אַיִּם גַּלְיַיך נִעְמָעָן אַיִּין די אַרְמִי! ר' מאירל האט באַקְומָעָן אַרְחַמְנוֹת
געפְּלִיל אוון גַּעַזְאָנְט אַיך האָב אַעְצָה אַיך ווּעָל דִּיר שְׁרִיבִין אַפְּאַסְפָּאָרֶט ווַיְיַזְזֵן
או דו בְּזִוְתְּ נִישְׁתַּחַת אַבְּרָגָנָעָר פָּן עַסְטְּרִיךְ אוון מַעַן ווֹעַט דִּיר באַפְּרִיעָן, אַבְּער
זאנְט ר' מאירל אַיִּבָּא פָּאַלְצִי ווּעָלָן זעַן דִּיר פָּאַסְפָּאָרֶט אַלְסְטָט אַיִּם זאנְט
אַגְּעַזְצָלָאָך מַזְטוֹן אַיִּם נִישְׁתַּחַת ווַיְיַזְזֵן נָאָר פָּאָרֶן הוַיְפָּט שַׁוְּפָטָט פָּן שַׁטְּמָאָט.

ר' מאירל הייסט אים צוריקומען מארגנון, דערויל ר' מאירל געמט זיך שריבין אויף א פאפר און זאנט יהודים און מכון שמוט און ווערט אין א דיביקות און שריביט נאך און דאס חורט זיך איבער בייז ער האט גענדיגט שרייבן און האט אייננויקלט דעם אספראט און דאס אריינגעלאיגט אין א קאנזערט און געוואונטשן דעם יונגערמאן להיים ולשלום און הצלחה. דער יונגערמאן איז געווען א הייסער חסיד און טראכט נישט צווויי מאל און געגענט זיך פון רבין, ער איז פול מיט אמתונג און גוינו איז זאנט וווען מאהען א אלטזיעו שעמושט איהם

הנאה לארח נז"ז "עוזם רבפרום" מרכז דעוממי רבפרום שעונים בונמזה לאספרומים עתידיים וכחינו יד אן פאלטבוין

ספר זהה רוחני ותאולוגי של י' ישע' מקערטסרי \$18000 ספ"ד י"ס יוסף עם חתימה בלטינית ר' שלום אליעזר מראנצ'נרטר \$5000 בריו פון ר' מענדל מבלאלא ב"ד אחרן צבי, \$1500. שיער בריו פון הנואן ר' חזקאל לפישין על המודר והמעשה צו"ז \$1200 אז פון זין זון ר' אליעזר אב"ד קאליש \$800 שיער בריו פון סקלונער רבנן זוקול ווען הרובצה תורה \$2200. פאה רב און צעלילישר וב זוקול שריבן א בירוי צו מחוקין זין תורה \$1000. ש"ע אורח חיים ג'ח דפוס יומאמר מצב מפואר \$1000, ספר ואס האמת באלאנטן נז הרצ"ז ר' עינקל'ל פשעוארסק \$900. ספר משנה הלכות מיט הרשות המחבר אונזואר רב זיל נז הראק' ר' נסם שלום האשר זוקול מיט צו"ז קערטס פון חפץ חיים אלין \$3000 ברית אברהם דפוס ראשון \$1500. דרכ' אמונה סינאט'ץ' כ"ב דפער \$700 ר' מיט תימתה ר' ברוך בענדט ליטטנשטיין אבוי של הראק' ר' היל מקאלאלמייא \$5000, ספר נימין זאמ' באלאנטן נז תפארת שלמה רדאומסק, חותן הלהבות שנות ש"ח מצב יפה ר' רוק מס' דיניליה נס' דירגנרטע עם חתימת הנואן ר' וזה ב"דACA לפפא אב"ד מוויח' ועד \$2000, פר' ע"ז חיים קאדרען ש"ז לר' לבר הנחות בקבלה כת"ז \$2000. ספר מיט העמונות ר' נימין ואלף ובנ' ר' ירמיה לש' \$1200. ספר מיט קדרה דודחיק

על או מודך מוויזן זוקין, סטט בלאנץ נז \$400 USD עם חומרת המהקר מודך וובע מטען שולחן \$1000 USD
חיבור כתוב יד שנת הרכיה הידושם נשלמתם מכל השם ובהתחלת מבי' עם החומרת צדיק מוויזן זוקין שלא נרפסו \$4000 USD לבית לוי ב' עם הנחות והחומרה ר' בנימין ואלף השערי תורה \$3000 USD
4403 16 Ave Brooklyn, NY 11204 USA 718 438 8414 718 633 5500 T/f Hours are 11-7:30 Fri till 1:30, To receive pardes: send to pardesvehuda1@gmail.com or pickup in the store from Wednesday also on the web at WWW.SEFORIMWORLD.COM